

NÉMETH ÁKOS

A WEBÁRUHÁZ

szereplők

MARTINA
MARCELLA
LÓRÁNT
BÁLINT,

valamennyien tizennégy évesek

MELINDA,
Martina húga, tizenhárom éves mozgássérült

Történik ma, Budapesten.

1.

- Lóri - Meg se mered fogni a kezét.
- Bálint - De meg merem.
- Lóri - Csak dumálsz.
- Bálint - Nem csak dumálok.
- Lóri - Nem érdekel a szöveged. Ilyen jó nő, és te kihagyod.
- Bálint - Nem hagyom ki.
- Lóri - Csak bénázol. Megszólítottad már egyáltalán?
- Bálint - Meg fogom.
- Lóri - Akkor ne bénázzál.
- Bálint - Meglátom legközelebb, letámadom. Hidd el.
- Lóri - Bárcsak hihetnék neked. De neked tej folyik az ereidben. Te egy ilyen túróember vagy.
- Bálint - Nagyon jó nő.
- Lóri - Ja, nem túró, hanem tejföl. Tejfőlember. Tejfölt akartam mondani.
- Bálint - Meg olyan, olyan ... hát szép, egész egyszerűen.
- Lóri - Hát igen, elég jó nő, nem olyan rossz.
- Bálint - Azon tűnődöm, mi volna, ha hozzáérnék a hajához. Biztosan jó illata van.
- Lóri - Nem is tej. Hanem puding.
- Bálint - Mióta ismerem, többet mosok haját. Meg fogat. Hónaljdeót használok. Egyszerűen jobb ember vagyok.
- Lóri - Karamellás. Karamellás puding.
- Bálint - Az a baj, hogy olyan jó nő.
- Lóri - Éhes vagyok. Megéheztem, a francba.
- Bálint - Azért némulok el, ha a közelemben van.
- Lóri - Végül is a Szilvi szebb. Vagy a Kriszti.
- Bálint - Hát igen, talán. Biztosan. De ő más.
- Lóri - Vagy az Angéla. Vagy az Andi. Vagy a Laura. Vagy a Kitty. Vagy a Noémi. Vagy a Niki. Vagy a Szabina. Vagy a Bettike. Vagy a Zsóka. Vagy az Emma. Ezek mind szebbek.
- Bálint - Lehet, lehet, hogy neked van igazad, de ő más. Másképp szép.
- Lóri - Vagy a Hanna. Vagy a Roberta, vagy a Gréti, vagy a Zsanett, vagy a Timi, vagy a...
- Bálint - Dugulj el.

2.

ketten egy játszótéren, este

Martina - Te mit csinálsz itt?

Marcella - Ülök. Ülök, és várok valakit.

Martina - Szabad nekem is ülnöm?

Marcella - Ide akarsz ülni?

Martina - Szabad?

Marcella - Na jó, nem bánom.

Martina - Kit vársz?

Marcella - Nem mondom meg.

Martina - Ez mi?

Marcella - Könyv, nem látod?

Martina - Még ezt nem tanultuk.

Marcella - Ez nyolcadikos könyv.

Martina - Ezt még nem tanultuk.

Marcella - Hát igen, ez nehéz. Matematika.

Martina - Nehéz?

Marcella - Nagyon. Az osztályban csak én értem.

Martina - Te biztosan nagyon okos vagy.

Marcella - Hát igen, ez így van. De azt mondják rám, hogy stréber vagyok,

Martina - És stréber vagy?

Marcella - Azt mondják, igen, hogy stréber vagyok, pedig én csak tanuló.

Martina - Én is tanuló, de semmi értelme. Semmit se tudok megjegyezni. Rám nem mondják, hogy stréber vagyok, pedig egész nap tanuló. Úgy sincs más dolgom. Legfeljebb tévét nézek. A húgom gépezik, de az engem nem érdekel. Én legfeljebb tévét nézek. Mindig otthon vagyok, mert nincsenek barátaim. Különben pont matekból nem állok valami jól. A matematikatanár szívat engem, mindig szívat, mindig, mindig. Ki vagyok rá akadáva. Mindenki gyűlöli, de a legjobban én. Lehet, hogy meghúz.

Marcella - Mért nincsenek barátaid?

Martina - Csúnya vagyok, szerintük. Szerintem is. Olyan csúnya vagyok, mint egy hulla. Fehér az arcom, beesett a szemem.

Marcella - Kik mondják ezt?

Martina - Ők. És én is.

Marcella - A hulla nem ilyen. Nem így néz ki.

Martina - Tudom, hogy néz ki a hulla. Volt egy kutyám, és meghalt. Megdögölt.

Marcella - Fehér az arca, beesett a szeme, de nem ilyen. Másmilyen.

Martina - Nem akarok úgy kinézni, mint egy döglött kutya.

Marcella - Hányadikos vagy?

Martina - Hetedikes.

Marcella - És hetedikesek csúfolnak?

Martina - Igen, az osztálytársaim.

Marcella - Hetedikesek még nem tudják, milyen egy hulla. Hetedikesek még nem tudják, milyen egy beesett szem. Még nem tudják, mi az élet.

Martina - És kit vársz itt?

Marcella - Senkit. Ezt csak úgy mondtam.

Martina - Senkit, tényleg?

Marcella - Senkit.

(*csend*)

Martina - Akkor csak úgy ülünk itt?

Marcella - Csak úgy. Baj?

Martina - Nem, nem baj. (*csend*) Szóval csak úgy csináltál, mint aki itt ül, és vár valakit?

Marcella - Igen. Baj?

Martina - Nem, nem baj. (*csend*) Csinálhatok én is úgy veled, mint aki itt vár valakit?

Marcella - Mért akarsz úgy csinálni?

Martina - Jobb, mint egyedül nem várni.

Marcella - Na jó, csinálhatsz.

Martina - Jó, akkor csináljunk úgy együtt, mintha várnánk. (*csend*) De nem kéne eldönteni, kit várnánk, ha várnánk?

Marcella - Már ha igazából várnánk?

Martina - Igen, ha igazából.

Marcella - Szerintem tök mindegy. Úgyse jár erre senki. Egyedül vagyunk, hidd el.

Martina - Te hány éves vagy?

Marcella - Tizenhárom. Már tizennégy, mindjárt.

Martina - Fogadjunk, hogy azt gondolod magadról, hogy kövér vagy.

Marcella - Ezt mért mondod?

Martina - Nem vagy kövér.

Marcella - Kösz.

Martina - Tényleg nem.

Marcella - Fogyasztószereket eszem. Anyám receptjei.

Martina - Tényleg? Mért csinálod?

Marcella - Vonzó akarok lenni. Anyám is vonzó akar lenni. A háziorvosa írja fel.

Martina - Ahá, értem.

Marcella - Te nem szedsz semmit?

Martina - Nem, semmit. Szerinted kövér vagyok?

Marcella - Hát nem tudom. Nem, talán nem.

Martina - Egyszer azért kipróbálom. Gyakran gondolom magamról azt, hogy kövér vagyok. Voltaképpen mindig azt gondolom.

Marcella - Nagyon jó, csak a fejem fáj.

Martina - Ettől? Ettől fáj?

Marcella - Hát lehet. Meg anyám szerint nem is alszom valami sokat.

Martina - És tényleg nem?

Marcella - Hát tényleg, ja.

Martina - És a fejfájásra mit szedsz? Anyukádnak van valami receptje?

Marcella - Nem, ezt megoldom magam. Festékspré.

Martina - A fiúk szeretik, ha egy lány okos. Engem nem nagyon szeretnek.

Marcella - A szagát kell belélegezni.

Martina - Úgy értem, egyáltalán nem.

Marcella - Festék, tök jó szaga van.

Martina - Hát nem is tudom.

Marcella - Nagyon jó a szaga. Vagy csavarlazítóspré, de az nem olyan jó.

Martina - Az nem jó?

Marcella - A fejfájásod elmúlik tőle, de bűdös.

Martina - Akkor nem jó.

Marcella - Hát nem. Vagy a körömlakk.

Martina - A körömlakk?

Marcella - Ja, hát igen. Az király, igazából. Ja, és van egy bútorápoló, most nem jut eszembe a neve.

Martina - Azzal mit kell csinálni?

Marcella - Szagolni.

Martina - Nem kell meginni, vagy valami?

Marcella - Nem. Szagolni. Már hogy belélegezni.

Martina - Te sokat tudsz ezekről.

Marcella - Ja, hát igen. De ennek most elfelejtettem a nevét.

Martina - Nem baj. Majd eszedbe jut.

Marcella - Van benne egy adalék, attól van az egész. Csak nem jut eszembe a neve.

Martina - Te nagyon okos vagy.

Marcella - Hát igen, ja. Mondjuk, egy kicsit belassulsz tőle. De ez kezelhető.

Martina - Kezelhető?

Marcella - Lazán. Anyámnak tök jó receptjei vannak. Van egy élénkítőszer, amivel az alvászavart kezelik. Csak most nem jut eszembe a neve. Barbiturátszármazék.

Martina - Nem jut eszedbe?

Marcella - Nem, hát nem.

Martina - Nem baj, majd eszedbe jut.

Marcella - Hát igen, majd igen. Vagy amivel a figyelemhiányt kezelik, van olyan tablettánk is, az is jó, az is nagyon király, ha be vagy lassulva.

Martina - És annak mi a neve?

Marcella - Az se jut eszembe most. De később meg tudom mondani.

Martina - Nem baj. *(csend)* Szóval csak ülünk itt?

Marcella - Igen. Nincs kedved?

Martina - Nem gáz, ülünk. *(csend)* Szerintem nem is vagy kövér, tényleg.

Marcella - Ez most miért mondod?

Martina - Csak úgy mondtam.

Marcella - Most már mennem kell.

Martina - Menned kell?

Marcella - Igen.

Martina - Holnap is találkozunk. Jó?

Marcella - Miért? Miért akarsz találkozni?

Martina - Te olyan okos vagy. Én meg csak lejöttem, mert nincs kedvem tévét nézni. És ilyenkor már senki sincs itt.

Marcella - Te még nagyon fiatal vagy. Még nem tudsz semmit.

Martina - Akkor találkozunk?

Marcella - Lehet.

Martina - Engem Martinának hívnak. És téged?

Marcella - Miért akarod tudni? Marcella vagyok.

Martina - Szia Marcella. Találkozunk?

Marcella - Majd meglátom. És ne nézz tévét, a sugarak ártanak. A tévé sugárzik.

Martina - Ártanak? Ezt nem tudtam.

Marcella - Te még nem tudsz semmit. *(el)*

3.

ketten

Lóri - Én se vagyok egy Krózus, és eleinte jó, rendben, de később már unom, hogy mindig én fizetek. Rohadt sokba vannak a nők, ezt hidd el nekem.

Bálint - A pénz nem számít annyira. Nem mondom, számít, de nem annyira.

- Lóri - Te hülye vagy? Hát már hogyan számítana! Hát lopja anyám a pénzt? Amit nekem ad?
- Bálint - Jó, hát nem, nem lopja. Nem azt mondtam, hogy lopja. Nem mondtam ilyet. Mondtam ilyet?
- Lóri - Anyám a mosodában nem lopja, ott aztán nem, azt nekem elhiheted. Hanem belélegzi a káros gőzöket meg gázokat, ezt nekem tutira elhiheted.
- Bálint - Elhiszem, oké. Higgadjál le.
- Lóri - Úgyhogy én zsírgazdag leszek, ha felnövök. Amint nagykorú leszek. Kőgazdag. Iszonyú kövér leszek. Hárman raknak be a Chevroletembe. De legalábbis mosodában nem fogok dolgozni, az zihér. Hanem lesz egy mosodám. Anyámat csak azért fogom odaküldeni, hogy nézze.
- Bálint - Nem kell mindenkinek mosodában dolgozni.
- Lóri - Neked könnyen jár a szád. Apád a király kis vendéglőjével.
- Bálint - Apámnak nincs vendéglője. Sose volt vendéglője.
- Lóri - Hát hol dolgozik? Hát hol, ha nem a vendéglőben? Az ezüst galócában?
- Bálint - Ezüst galuska, de mindegy. És nem az övé, ő csak üzletvezető.
- Lóri - Mégse veszi fel anyámat takarítani, akárhogy hívják.
- Bálint - Pang a piac.
- Lóri - Nem érdekel engem a te piacod. Meg apád piaca se. Itt tanítgatlak, fényezem az agyadat, hogy kell felszedni a nőket, mikor az apád meg ekkora egy szemét.
- Bálint - Mér, a te apád micsoda?
- Lóri - Az is egy szemét.
- Bálint - Na látod, a tiéd is az.
- Lóri - De ezt csak én mondhatom. Csak én, világos?
- Bálint - Akkor te se szidjad az én apámat, rendbe van? Csak azért, mert nem veszi fel a te anyádat a válság közepén. Csak, hogy észbe kapjál, most rúgott ki egy pincért.
- Lóri - Lopott?
- Bálint - Nem, nem lopott. Csak felesleges volt. Úgyhogy anyád csak örüljön, ott a mosodában, csak örüljön, hogy nem felesleges. Az apámnak se könnyű. Az mondja, az egész vendéglő felesleges, ahogy van, az egész. Be lehetne zárni.
- Lóri - Jól van. Felejtse el. De azért nem értem, ha nem lopott.
- Bálint - Bármelyik nap bezárhatják. Lóg felettük az adóhivatal, mint az a kard. Az Arisztotelész kardja. Úgyhogy akadnál le róla, most már egyszer és mindenkorra.
- Lóri - Jól van, beszéljünk a nőkről inkább. Erről a kadról meg nem hallottam.
- Bálint - Érted, amit mondok? Felfogtad?
- Lóri - Jól van már, hanyagoljál már. Meg van értve, apádnak se könnyű. Kard van a feje felett.
- Bálint - Te aztán ezt nem tudod, de én látom. Neked nincs is apád.
- Lóri - Mi az, hogy nincs apám?

Bálint - Mér, talán van?

Lóri - Van. Van, kistestvérem, van, képzeld, van. Csak megpattant.

Bálint - Jól van, beszéljünk a nőkről.

Lóri - De majd én megkeresem. Majd megkérdem, mért volt ilyen szemét. Az anyámmal, hogy mért volt ilyen szemét. Mert szemét volt vele, egy mocsokláda. De hogy szemét, azt csak én mondhatom, értve vagyok? Meg azt is, hogy mocsokláda.

Bálint - Beszéljünk a nőkről.

Lóri - Jó, beszéljünk a nőkről.

(csend)

Bálint - Nem akartalak megbántani.

Lóri - Jól van, nincs gáz. És ne mondd az apámra, hogy mocsokláda, világos?!

Bálint - Szóval a nők.

Lóri - A nők, hát igen. Azok is kis rohadékok. Az Andi. Ölembe ül, kérdem, nem lehetne-e, hogy barátoknál többek legyünk.

Bálint - És ő?

Lóri - Nem lehetne. Azt mondja. Csak így. Már két hete szórom rá a pénzt. Már kétszer vittem moziba. Csak a pattogatott kukorica, az mennyi volt!

Bálint - Drága, rohadtul drága, az biztos. Így a válság közepén, nem érnek meg ennyit.

Lóri - Csak kihasznált, hülyére vett, bepalizott. Egy lózer vagyok! Vagy lúzer, na. Még kólát is ivott. Négyyszer. Egyszer almalét. Hogy lehet így viselkedni?

Bálint - A Vénuszról jöttek, van az a könyv is.

Lóri - Milyen könyv?

Bálint - Hát ez a könyv, abban van. Elfelejtettem a címét.

Lóri - Hagyjál engem a könyveiddel. Majd ha kijön DVD-n, megnézem. Letöltöm, és megnézem.

Bálint - De nem forgattak filmet belőle. Ez ilyen filozófia.

Lóri - Ugyan már. De gyerek vagy! Ha jó könyv, akkor majd filmet forgatnak belőle. Megveszik a jogokat.

Bálint - De tisztára filozófia!

Lóri - Azt majd kivágják. Az akciós részekre koncentrálnak, hidd el. Majd, ha kijön DVD-n, akkor szóljál, addig ne szóljál, meg se szólaljál addig, addig hagyjál lógva ezekkel a te könyveiddel.

Bálint - Buta. Már hogy az Andi. Az Andi buta.

Lóri - Butának látszik, de nem az, na nem mondom, hogy egy észlény, de nem buta. Kis rafkós. Engem mindenesetre megszivatott. Két hete szórom rá a pénzt, kettő teljes hete! Az anyját! Egy lúzer vagyok. Ezt majd gyakorlom. Holnap angolóra, még ez is.

4.

ketten

Marcella - Képzeld el, hogy sovány leszel, olyan sovány, hogy nem hagysz lábnyomokat a hóban. A fiúk a vékony csajokra buknak. Így nem jössz be nekik. De erre pénz kell.

Martina - Majd anyámtól kérek pénzt.

Marcella - Első titok! Anyádnak ne mondj el semmit. Gyűjts rá, attól nem leszel éhes. Tök jó érzés, ha nincs semmi a gyomrodban.

Martina - De attól feszült vagyok, rohadtul ki vagyok bukva.

Marcella - Tudnék vmit, amitől jobb kedved lenne.

Martina - Nem akarok semmi ilyesmit.

Marcella - Ugyan, ne légy már ilyen nyúl.

Martina - Meg pénzem sincs.

Marcella - Erre tudok megoldást.

Martina - Erre nincs megoldás.

Marcella - Gondolod?

Martina - Erre nincs megoldás.

Marcella - Ti hetedikesek még nem ismeritek az életet.

5.

ketten

Bálint - Jövő héten tanuljuk az ember anatómiáját. Nálatok ez volt már?

Lóri - Volt. Tiszta unalom. Az ember anatómiája tiszta unalom. Aki ezt írta, még nem látott embert.

Bálint - Én azért kíváncsi vagyok. Leginkább a tanárnőre, mikor elmagyarázza.

Lóri - Neked csak a szórakozáson jár az eszed. Az élet, az élet az egy kemény dolog. Angolból például meg fognak vágni. Semmit nem értek. Te érted a függő beszédet? Tök hülyeség. Ilyen nincs is. Alig várom, hogy már vége legyen ennek a nyomorult iskolának.

Bálint - Szerinted jó lenne felnőttnek lenni?

Lóri - Hát persze, hogy jó. Hülye vagy. Bármit megtehetsz. Az iskola rabság. És még jó nők sincsenek. Van cigarettád?

Bálint - Még pénzem sincs, nemhogy cigarettám.

Lóri - Ugyan, te nem is dohányzol.

Bálint - De igen. Képzeld, hogy igen.

Lóri - Nem bírlak elképzelni.

Bálint - Káros az egészségre. Mindenki tudja.
Lóri - Ez a rohadt függő beszéd. Ez teszi tönkre az életemet.
Bálint - Káros az egészségre, ha mondom.

6.

ketten

Marcella - Én el fogom terelni a doktornő figyelmét.
Martina - Honnan tudod, hogy nő?
Marcella - A gyerekorvosok mindig nők. A férfiak utálják a gyerekeket, kirázza őket a hideg, ha egy gyerek a közelükben van.
Martina - Hát nem tudom, az én régi gyerekorvosom férfi volt.
Marcella - Hát biztos nagyon boldogtalan volt. És nyilván alkoholista volt, ez nyilvánvaló. Titokban gyűlölte a gyerekeket.
Martina - Engem szeretett.
Marcella - Csak úgy érezted. Utált, utált, hidd el. Szívéből utált. Rád nézett, és gyűlölt.
Martina - Nem is ismered.
Marcella - Ismerem a férfiakat. A gyereket csak megcsinálni szeretik, utána gyorsan lelépnek. Ha szembejön velük egy gyerek, beleborzonganak a következményekbe.
Martina - És hogy akarod elterelni a figyelmét?
Marcella - Felhívom a váróból telefonon, míg te benn vagy.
Martina - Jobb lenne, ha bejönnél velem.
Marcella - Ezt egyedül kell megoldanod. Én csak a váróig kísérlek.
Martina - És mit mondasz neki telefonon?
Marcella - Ez már legyen az én gondom.
Martina - Nekem tudnom kell, mit mondasz. Engem vizsgál ott benn, köhögök, meg minden, ahogy megbeszéltük, és ha te közben telefonálsz, nekem tudnom kell, mit mondasz.
Marcella - Mit tudom én még, mit mondok. Majd valamit kitalálok.
Martina - Én nem tudok köhögni, ha te közben telefonálsz.
Marcella - Amíg telefonálok, nem kell köhögnöd. Csak akkor kell köhögnöd, ha rád figyel.
Martina - Az jó. Merhogy nem tudok annyit köhögni. Pláne, ha nincs semmi bajom.
Marcella - Azért te csak köhögjél. És ne alibizzél, köhögjél rendesen. Így köhögjél. *(köhög)*
Martina - Én így nem tudok.
Marcella - Hát hogy tudsz?
Martina - Így. *(köhög)*
Marcella - Ez semmi. Ez nulla, ez semmi, ezt ki fogja szűrni.
Martina - Nem érdekel, mit szűr ki, mért baj, ha kiszúrja, nem érdekel.

Marcella - Mert akkor kiszúrja, hogy lógni akarsz az iskolából, és hívni fogja a rendőrséget.

Martina - Mi bajod, mi van?

Marcella - Hidd el, hívja a zsarukat.

Martina - A zsaruk futkároznak a bankrablók után, azoknak nincs idejük ilyen kis tyúkokra, mint mi vagyunk.

Marcella - Nem az olyan zsarukat. Hanem az ifjúságvédelmiket.

Martina - Te hülye vagy teljesen. Állandóan lógunk a suliból, és még senki nem hívott senkit.

Marcella - De most orvosi segédlettel csalni akarsz, ezt így hívják. Pláne meg el is fogod lopni a recepttömböt. Úgy hogy ne alibizzél, köhögjél rendesen. Ha nem köhögysz tutira, egyből rád terelődik a gyanú.

Martina - Kurvára nincs kedvem az egészhez.

Marcella - Ezzel én csak segítek rajtad.

Martina - Miva?

Marcella - Segítek, hogy ne olyan legyél, amilyen vagy. Ne olyan, hanem legyél másmilyen.

Martina - Nem érdekel.

Marcella - Mért, olyan akarsz lenni, amilyen vagy? Olyan? Na ugye. És különben is, semmi az egész. Bemész, fáj a tüdő, így, köhögysz, így, kiöltöd a nyelved, így, kicsit hörögsz, így, semmi túlzás, én közbe telefonálok neki, valamit majd mondok, te meg zsebrevágod a recepttömböt, és már ott se vagy. Ennyi.

Martina - Ennyi?

Marcella - Ennyi.

Martina - Megígéred, hogy nem lesz semmi baj?

Marcella - Meg, te hülye, meg. Nem lesz semmi baj. Ennyit csak megteszel értem?

Martina - Végül is te vagy a legjobb barátom.

Marcella - Végül is én vagyok a legjobb barátod.

Martina - Hát ja, végül is te vagy az egyetlen barátom.

Marcella - Akkor, oké? Minden oké?

Martina - Na de mégis ... mit fogsz neki mondani a telefonba? Ha majd hívod, mit fogsz?

7.

egyedül

Lóri - *(nyelvet tanul)* Angolóra, basszus. Egy csapás. Angol! *(fonetikusan olvas)* Heidi in Berlin.... *(ezen elmélázik)* Mi a franc ez? *(megnézi a címlapot)* Úristen, ez német! Német, német, ez németül van! A francba, a francba! A Bálint németkönyve! *(pánikban)* Úristen, én majdnem megtanultam németül. A kurva életbe! *(földhöz vágja a könyvet)* Kicsi híja, hogy majdnem megtanultam... *(elszörnyedve)* Németül! Nagyon kell vigyázni, apám...

8.

ketten

Martina - Űristen, én elloptam, elloptam!

Marcella - Hát persze, hogy elloptad, szuper voltál!

Martina - De én elloptam, nem érted? El-lop-tam!

Marcella - Dehogynem értem, csúcs voltál, egyszerűen csúcs! Büszke vagyok rád!

Martina - De keresni fogják. Ki fog derűlni! Sittre kerülők!

Marcella - Űristen, de hülye vagy! Hogy kerülne már sittre? Hogy? Meséld el! Ez semmi, semmiség. Rendőrségi szempontból egy nagy nulla. Asszed, valaki törődik vele?

Martina - Fiataikorűak börtönébe.

Marcella - Te teljesen meg vagy huzatva.

Martina - És a börtönben meg fognak erőszakolni.

Marcella - A fiűkat szokták megerőszakolni a börtönben.

Martina - A fiűkat nem is lehet megerőszakolni.

Marcella - Légy erős, meg lehet. Elkenűdűtt a szemfestéked, ne bűgj. Tűrűrd meg a szemed. És nem fogsz börtönbe kerülűni, nem téma egy recepttűmb, még az asszisztens se veszi észre, egyszerűen elűvesz egy újat a szekrűnybűl.

Martina - Hogyne venné már észre?

Marcella - Na jó, az asszisztens észreveszi. Észreveszi, és akkor mi van?

Martina - Gondolkozni fog, hogy hova lett.

Marcella - És ha gondolkozik, akkor mi van? Elűször is képtelen gondolkodni, agyilag képtelen. Nem láttad a csajt? Akkora az ikűja, mint egy cserűp kaktusznak. Másodszor kint űvűlűt neki a várűban hat csecsemű, meg két kismama, meghalni nincs ideje, nemhogy gondolkozni! Gondolkozzál már!

Martina - Adjuk vissza.

Marcella - Hát ezt nem hiszem el.

Martina - Na jó, ez nem jó. Akkor dobjuk el.

Marcella - El akarod dobni?

Martina - El, el akarom.

Marcella - Hát én rosszul hallok. Tudod mennyi hallucinogűnt lehet ezzel kiváltani? Van fogalmad? Van egyűltalán?

Martina - Mit kezdűnk mi annyi hallucinogűnnel?

Marcella - Meghűvjuk az egész osztályt.

Martina - Engem senki se szeret az osztályban.

Marcella - Majd most fog.

Martina - Adjuk el.

Marcella - Tudod mit? Ez nem is rossz ötlet. Adjuk el, és menjünk soppingolni. Gucci, Prada, mittudomén. Anyámnak szép ruhában foglak bemutatni, attól lenyugszik. Szereti a szép ruhás embereket, szereti a szép ruhákat. Attól lenyugszik. De ki veszi meg?

Martina - Van egy tizenkettedikes, aki megveszi.

Marcella - Meg mered szólítani?

Martina - Én elloptam, most rajtad a sor. Szólítsd meg te.

Marcella - Én nem is ismerem.

Martina - Én is csak látásból.

Marcella - Akkor legalább próbáljuk ki.

Martina - Hülye vagy? Sose.

Marcella - Én már kipróbáltam.

Martina - Nem hiszem.

Marcella - Anyám eszi ezeket a bogyókat. Mondom, hogy kipróbáltam.

Martina - És?

Marcella - Mit és?

Martina - És milyen?

Marcella - Nagyon laza. Laza vagy tőle. Nagyon laza.

Martina - Hol? Hol próbáltad ki?

Marcella - Egy bulin a Zsuzsáéknél. Nem ismered. Egy nyolcadikos.

Martina - Milyen bulin?

Marcella - Mindegy.

Martina - Tudom, ki az.

Marcella - Hát ő.

Martina - Te ott voltál? Engem nem hívtak meg. Pedig anyám ismeri az ő anyját.

Marcella - Engem is csak azért, mert az osztálytársam. De az anyja nem volt otthon. Se az apja.

Martina - *(irigyen)* És jó volt?

Marcella - Hát eleinte nem állt velem szóba senki. De én nagyon pörögtem. Az mindenkinek tetszett, és akkor lett egy csomó barátom.

Martina - Kik voltak ott?

Marcella - Nem emlékszem.

Martina - Hogy lehet erre nem emlékezni?

Marcella - Mondom, nagyon pörögtem.

9.

ketten

Marcella - Te akarsz tőlem valamit?

Bálint - Nem, semmit. Semmit, tényleg.

Marcella - Hát akkor miért nézel?

Bálint - Csak akartam valamit kérdezni.

Marcella - Stop. Először is: ki küldött?

Bálint - Nem küldött senki.

Marcella - A Martina szólt, igaz?

Bálint - Nem ismerek semmilyen Martinát.

Marcella - Segítek. Buliba méész, és egy kicsit laza akarsz lenni.

Bálint - Buli? Milyen buli?

Marcella - Hát őszintén szólva elég merev vagy. Tetszik egy lány, igaz? Ne szégyelld.

Bálint - Őszintén szólva igen.

Marcella - Gondolom, meg se mered szólítani.

Bálint - Ezen már pont túl vagyok.

Marcella - Azon tudok segíteni, hogy ellazuljál, azon tudok. Látod ezeket a zöld bogyókat? Kétezer darabja.

Bálint - Nekem nincs ennyi pénzem.

Marcella - Nem kapsz zsebpénzt? Ilyen nyuszi vagy? Találd fel magad, fűnyírás a szomszédnál, újságkihordás, mit tudom én.

Bálint - Valahogy nem erről akartam veled beszélni.

Marcella - *(értetlenül)* Hát miről?

(csend)

Marcella - Figyelj, én nem érek rá.

Bálint - *(kétségbeesetten)* A kék bogyókról. Engem azok érdekelnek, a kékek.

Marcella - *(csodálkozva)* Az hajnövesztő.

Bálint - Valahogy nem elég dús a hajam.

Marcella - Nekem úgy tűnik.

Bálint - Nem, nem elég dús. Nem olyan szép, mint a tiéd.

Marcella - Hogy jön ide az én hajam?

Bálint - Csak úgy. Csak példaként hoztam fel.

Marcella - Ne érh hozzá a hajamhoz. Nem szeretem, ha birizgálják a hajam.

Bálint - Bocsánat, nem szoktam birizgálni. Valójában sose birizgálok.

Marcella - Hát ne is.

10.

ketten

- Bálint - Te most kivel vagy?
- Lóri - Hogy kivel?
- Bálint - Igen, ez a kérdésem, ezt kérdeztem.
- Lóri - Én, hogy kivel vagyok, én, aki törődök veled, én? Csak én törődök veled, hogy krenkold magad, te szerencsétlen, mert olyan gizda vagy, hogy sose szólítanád meg, sose. Én kivel vagyok, te zombi, én?
- Bálint - Most képzeld, hogy megszólítottam, döbbenj le. Szóhoz se jutsz, mi?
- Lóri - Hát nem hiszem, hogy őszinte legyek.
- Bálint - Kit érdekel, mit hiszel.
- Lóri - És mit mondtál neki?
- Bálint - Hát semmit, megszólítottam, ahogy kell, mit mondtam volna? Akadj már le rólam!
- Lóri - És ő, ő mit mondott?
- Bálint - Hogy ne birizgáljam a haját.
- Lóri - Micsoda?
- Bálint - Hogy ne birizgáljam a haját, azt mondta, hogy a haját, azt ne birizgáljam. Bármilyét igen, de a haját ne.
- Lóri - Ezt mondta?
- Bálint - Ezt, na mit szólsz? Most el vagy ájulva, mi? Most el, mi?
- Lóri - És ez mi nálad? Mi a franc ez? Ez mi? Mit rejtegetsz?
- Bálint - Ez? Hát ez? Ez hajnövesztő. Ő adta.
- Lóri - Eldobom az agyam! Adott egy hajnövesztőt? De mért? Hullik a hajad?
- Bálint - Na, most ki vagy bukva, mi? Tudtam, hogy ez tetszeni fog! Hát ilyen gondoskodó, ilyen fajta. Hát ilyen, mit csináljak. Nem lehetett visszatartani, adott egy hajnövesztőt.

11.

ketten

- Marcella - Ettől begyorsulsz.
- Bálint - Értem.
- Marcella - Ettől meg lelassulsz.
- Bálint - Értem. De én igazából olyan szeretnék maradni, amilyen most vagyok.
- Marcella - Azt is lehet. Vedd be egyszerre a kettőt.
- Bálint - A zöldet meg a rózsaszínt?

Marcella - Igen, a zöldet meg a rózsaszínt. A sorrend mindegy.

Bálint - Figyelj...

Marcella - Fogyasztótablettát nem akarsz?

Bálint - Nem, nem igazán.

Marcella - Akkor étvágycsináló tablettát. Ilyen étvágygerjesztőt. Nagyon egészségtelen fejed van, meg kell mondjam.

Bálint - Nem. Nem, nem kell. Valamit... valamit mondani szeretnék.

Marcella - Speciális kívánságod van?

Bálint - Hát, bizonyos értelemben.

Marcella - Bízz bennem, be tudom szerezni. Eddig tizenkétezer.

Bálint - Nem kell semmit beszerezni.

Marcella - Ezt most nem értem. Mit akarsz?

Bálint - Írtam egy verset.

Marcella - Egy verset?

Bálint - Neked.

Marcella - Nekem?

Bálint - Meghallgatod?

Marcella - Biztos valami pornográf dolog.

Bálint - Kis teste hangtalan vacog, körégyülnek, és nézik-nézik a csillagok. Eleje is van, de azt most elfelejtettem.

(csend)

Marcella - Szép. Tényleg.

Bálint - *(szerényen)* Neked írtam.

Marcella - Értem. Szép vers. Eddig tizenkétezer.

Bálint - Tizenkettő. Igen.

Marcella - Szép volt a versed.

12.

ketten, majd hárman Martináéknál

Marcella - Hát te meg ki a franc vagy?

Melinda - *(tolókocsiban ül)* Nem, itt az a kérdés, hogy te a ki a franc vagy?

Marcella - Csak nem mondod, hogy rád vártunk? Te vagy a Martina húga?

Melinda - Mi az, nem tetszik valami?

Marcella - Nem, semmi gáz. Te jól látsz? Hallasz, meg minden? Hahó!

Melinda - *(keserűen nevet)* Kis bunkókám.

Marcella - Szóval te lennél az informatikai talentum. A gépig el tudsz gurulni?

Melinda - Nem talentum vagyok. Én zseni vagyok.

Marcella - Apám. Te aztán nem fogod vissza magad.

Melinda - A nővérem mindjárt jön, azt üzeni. De addig te is elmondhatod, mit akartok tőlem.

Marcella - Na jó. Legyen. Azt tudod, hogy mi ... kereskedünk.

Melinda - Szóval ti ezt így hívjátok.

Marcella - Igen, így. Bajod van vele? Gyógyszerekkel kereskedünk.

Melinda - Hallottam valamit harangozni róla.

Marcella - Valahogy nem tetszik a hangnem, ahogy beszélsz.

Melinda - Sajnos, csak ezzel szolgálhatok. Az én hangom ilyen.

Marcella - Szóval ilyen.

Melinda - Igen, ez az én hangom. Ilyen az én hangom, és ilyen vagyok én. Ezzel együtt kell élned.

Marcella - Nem, ezzel neked kell együtt élned.

Melinda - Szóval, mit szeretnél?

Marcella - Fellendült az üzlet.

Melinda - Örülök. És?

Marcella - Annyira fellendült, hogy úgy döntöttünk, bővülünk.

Melinda - Bővültök. Király.

Marcella - Egy webáruházra gondoltunk.

Melinda - Király.

Marcella - Itt jössz be a képbe te.

Melinda - Itt jövők be a képbe én.

Marcella - Mondd, muszáj mindent utánam mondanod?

Melinda - Nem, nem muszáj. Csak, hogy lásd, hogy ilyen kis igyekvő vagyok. Mindent elmondok kétszer, hogy jól felfogjam.

Marcella - Valahogy úgy érzem, te keresed a bajt.

Melinda - A baj már itt van. Na lökjed a bánatodat.

Marcella - Ennyi. Ennyi a bánatom. Egy webáruház. De te ehhez nyilván nagyon kis nyuszi-ka vagy. Én meg itt nyilván csak vesztegetem az időmet.

Melinda - Arra célzol ezzel, hogy nem tudok megcsinálni egy webáruházat?

Marcella - Na mit szólsz, pont arra.

Melinda - Nem az a kérdés, meg tudom-e csinálni.

Marcella - Hanem mi a kérdés?

Melinda - Az a kérdés, meg akarom-e.

(csend)

Marcella - Pénz.
 Melinda - Igen?
 Marcella - Sok pénz.
 Melinda - Nekem nem kell pénz.
 Marcella - Vethetnél dolgokat. Mit szeretnél? Új zenék, új könyvek, nem tudom, új láb?
 Melinda - Na húzzál ki innét.
 Marcella - Különben? Kisnyuszi. Hülyének nézel te engem? Webáruház...
 Melinda - Meg tudnám csinálni.
 Martina - *(be)* Látom, már megbarátkoztatok.
 Melinda - Hát meg.
 Martina - Megcsinálod nekünk a webáruházat, Meli?
 Melinda - Ha ez a bunkó szépen kér, akkor igen.
 Marcella - Mi?
 Melinda - Kérd. Kérd szépen.
 Martina - Apám! Bírjátok már ki egymást! *(Marcellához)* Kérd már meg, a francba.
(csend)
 Marcella - Kérlek.
 Melinda - *(gőgösen mosolyog)* Most pedig mondd el pontosan, hogy mit szeretnél. Legyenek Barbik a kezdőlapon, gondolom.
 Martina - Melinda, fogd vissza magad.
 Melinda - Különben szervergondjaim lesznek. Lehet róla szó, de a saját gépemről semmi-képp. Talán az iskolain.

13.

ketten

Marcella - Na elmehetsz te a nagy francba.
 Bálint - Mi van?
 Marcella - Tudod te azt.
 Bálint - Nem tudom. Fogalmam sincs, miről beszélsz.
 Marcella - „Nem tudom, fogalmam sincs, miről beszélsz.” Ne játszd meg magad.
 Bálint - Fizettem mindig rendesen.
 Marcella - Nem erről beszélek.
 Bálint - Hanem miről? Sejtelmem sincs.
 Marcella - Rosszul áll, hogy játszod az agyad, nagyon rosszul. Szomorú úgy ébredni, hogy a kezéd belelóg a bilibe, igaz?

Bálint - Mi van?

Marcella - Csak annyit mondok: József Attila.

Bálint - József Attila, értem. Mi van vele?

Marcella - A semmi ágán ül szívem. Ez a te versed, mi? Kis agyatlan.

Bálint - Ez csak az első sora, ez volt az első sor, azt nem én írtam. De én írtam tovább. Egészen tovább írtam, legalább olyan jó, mint a régi változat. Az első sor, az nem az enyém, de azt nem is szoktam hozzá szavalni. Azt nem.

Marcella - Naná, én is ezt szoktam csinálni. Az első sort lehalgjom.

Bálint - Elmondhatom az én versemet? Elmondhatom? És mindjárt meg fogod látni.

Marcella - Húzd le magad. (*el akar menni*)

Bálint - Várj, várj! A semmi ágán ül szívem ... az utcán egy lány ... tetszik valakinek.

Marcella - Ez a te versed?

Bálint - Ez, igen.

Marcella - Hát erről elhiszem.

Bálint - Nem tetszik?

Marcella - Hülyítesz? Ez egy nagy nulla.

Bálint - Mi baj van vele?

Marcella - Nem rímel! Még csak nem is rímel!

Bálint - Ez szabadvers. Nincs benne rím.

Marcella - Apám, te igazán fárasztó vagy. Őszintén. Legközelebb akkor keresz meg, ha kell valami, valami gyorsító. Rádférne.

Bálint - Igazából nekem nem kell gyorsító. Meg pénzem sincs.

Marcella - Ja? Akkor ennyi. Ennyi volt a mi kis üzleti kapcsolatunk. Hát szevasz.

Bálint - Várj! Mégis kérek.

Marcella - És pénzed is van?

Bálint - Szerdán. Szerdán lesz.

Marcella - Akkor gyere szerdán. De semmi vers.

14.

ketten az iskolaudvaron

Martina - Másképp is fizethetsz.

Lóri - Hogyan? Hogyan másképp.

Martina - Megteszel egy szívességet.

Lóri - Ilyeneket a filmekben szoktak mondani.

Martina - Na, ez most pont olyan lesz.

Lóri - Mit akarsz?

Martina - Meg kell tenned egy szívességet.

Lóri - Az attól függ. Nyögd már ki végre.

Martina - A falnak is füle van.

Lóri - Akkor súgd meg.

Martina - Ahhoz jobban meg kéne mosakodnod, hogy közel hajoljak hozzád.

Lóri - Kosáredzésem volt, sajnálom.

Martina - Le kell rendezned egy tanárt.

Lóri - Már hogy értve lerendezni?

Martina - Pontosan jól érted, ne játszd meg a hülyét.

Lóri - Egy tanárt? Én le akarok érettségizni. Egy-két elsőst, az rendben van, de...

Martina - Tartozol. Elfelejtetted?

Lóri - Meg vagy huzatva. Sose.

Martina - Akkor ugrott a kis bizniszed. Sőt, lásd, kivel van dolgod, ráfizetek. Kapsz még tízezret, az adósságodon felül.

Lóri - Tízet?

Martina - Tízet.

Lóri - Tizenöt.

Martina - Tizenkettő.

Lóri - Tizennégy.

Martina - Tizenkettő, ez a vége.

Lóri - Apám. Melyiket? Melyik tanárt? Mákod van, hogy egy mountain bike-ra gyűjtök.

Martina - Látni akarom a földön. Péppé kell verved.

Lóri - Ott akarsz lenni?

Martina - Hát naná.

Lóri - Ez extra. Ez többbe kerül. És ki az?

Martina - A matematikatanár.

Lóri - Te jó Isten, de az egy nő!

Martina - Könnyű dolgod lesz.

Lóri - De egy százhatvancentis nőt hasbarúgni, az nekem presztízsvesztés.

Martina - Kell a meló, vagy nem?

Lóri - Mit is mondtál, mennyi?

Martina - Ezt már tisztáztuk. Van még valami? Mit ácsorogsz itt? Nem akarom, hogy együtt lássanak.

Lóri - Legalább annyit mondjál, hogy miért?

Martina - Ez az én dolgom. Személyes ügy.
Lóri - Miért őt? Pont tavaly is átengedett.
Martina - Ki vagyok rá bukva, a rohadt szinuszával együtt. És készülj, lesznek még megbízásaid.

15.

ketten

Marcella - Kicsoda? De ki volt?
Martina - Hát nem mutatkozott be.
Marcella - És mit mondott pontosan? Ismételd el, de szóról szóra.
Martina - Nem emlékszem rá szóról szóra. Végül is nem az angol igeidőkről beszéltünk, nem tanultam meg a kedvedért.
Marcella - Akkor ahogy tudod.
Martina - Azt kérdezte, hogy ki vagyok én.
Marcella - Hogyhogy ki vagy te?
Martina - Jól értetted. Ezt kérdezte. Ki vagy te, kislány, így kérdezte pontosan.
Marcella - És te mit mondtál? Remélem, nem mondtad meg a nevedet?
Martina - Nem mondtam, tudta magától.
Marcella - Persze, nem vagy titkosítva. A francba.
Martina - Szóval tudta a nevemet. Név szerint pont engem keresett.
Marcella - Aztán? Aztán mit mondott?
Martina - Hogy hagyjuk abba. Hagyjuk abba az egészet, ezt mondta.
Marcella - De pontosan hogy mondta?
Martina - Hogy nagyon szomorú lenne, ha történne velünk valami.
Marcella - Ezt mondta?
Martina - Ezt.
Marcella - És megmondta a nevét? Bemutatkozott?
Martina - Szerinted?
Marcella - Az anyját. Mondott még valamit?
Martina - Csak annyit, hogy zavarjuk a köröket. Valami köröket zavarunk. Meg hogy páran idegesek lettek tőlünk, és őket már nem sokáig tudja visszatartani. Ja, meg egy dologra volt kíváncsi.
Marcella - Mire? Mindent harapófogóval kell kihúzni belőled!
Martina - Hogy kinek a nevében beszélek, ez érdekelte.
Marcella - Hogyhogy kinek a nevében? Hát a mi nevünkben, nem? Hát kiében? A miénkben.

Martina - Úgy értette, hogy valaki van a háttérben.
 Marcella - Már hogy kicsoda?
 Martina - Egy felnőtt. Erre gondolt. Hogy mi gyerekek vagyunk. Egy felnőttre gondolt.
 Marcella - Egy felnőttre gondolt?
 Martina - Állandóan az érdekelte. Hogy mondjam meg, kivel tud beszélni.
 Marcella - Veled nem akart?
 Martina - Velem nem igazán, nem.
 Marcella - És mit mondtál? A felnőttéről, mit mondtál? Hogy van valaki? Elárultad, hogy ez a mi üzletünk? Hogy a miénk a webáruház?
 Martina - Nem mondtam semmit, semmit.
 Marcella - De hogy mondtad? Hogy mondtad neki a semmit?
 Martina - Igyekeztem sejtelmes lenni. Olyan famm fátálos.
 Marcella - Szépen vagyunk.

16.

ketten

Bálint - Itt vagyok, ahogy megbeszéltük. Ahogy ígértem.
 Marcella - Hoztad a pénzt?
 Bálint - Ezzel, hát ezzel van egy kis baj.
 Marcella - Hol a pénz?
 Bálint - Most mondom. Éppen most, hogy egy kis zúr van.
 Marcella - Nem hoztad a pénzt?
 Bálint - Igen. Nem.
 Marcella - Semmit nem értek. Mi igen, és mi nem? És hol a pénz?
 Bálint - Elkaptak otthon. Elkaptak, mikor belenyúltam apám fiókjába. Illetve nem otthon, hanem az étteremben.
 Marcella - És ehhez nekem mi közöm?
 Bálint - Elkaptak, és ... csoda, hogy ide is el tudtam jönni. Apámnak étterme van. Illetve nem az övé.
 Marcella - De hol a pénz?
 Bálint - Nem hoztam.
 (csend)
 Marcella - Ezt úgy érted, hogy nem hoztad meg a tartozásodat? Ezt most jól értettem?
 Bálint - Bocsánat.
 Marcella - Mondd, hogy nem értettem jól.

Bálint - Bocsánat, ne haragudj.

Marcella - *(fagyosan)* És ezzel el van intézve, azt gondolod?

Bálint - Nem, nem gondolom, bocsánat.

Marcella - Mást is tudsz mondani? Valami mást?

Bálint - Arra gondoltam ...

Marcella - Igen?

Bálint - *(kínban)* Van egy ötletem.

Marcella - *(mint fenn)* Hallgatlak.

Bálint - Arra gondoltam, hogy ledolgoznám.

Marcella - Ledolgoznád? Szeretnéd ledolgozni?

Bálint - Igen.

Marcella - És mondd csak, mihez értesz te? Mihez értesz?

Bálint - Sok mindenhez. Nagyon sokhoz.

Marcella - Igen?

Bálint - Sokhoz értek.

Marcella - Hallgatlak.

Bálint - Sok ... gyűjteményem van. Gyűjtöttem dolgokat. Azokat pénzzé tehetném. Te-nyésztettem egy időben aranyhalakat.

Marcella - Aranyhalak.

Bálint - Ezek érnek valamit. Nem mondom, hogy sokat. Akkor például...

Marcella - Azt mondd, mihez értesz. Talán tudlak valamire használni? Úgy látom, semmire.

Bálint - Sok mindenhez értek.

Marcella - Lehet, hogy szerencséd van. Lehet, hogy rád mosolyog a szerencse. Kell nekem egy ember. Végül is kellhet egy ember.

Bálint - Igen?

Marcella - Aki tud vezetni.

Bálint - Hát ... nincs jogosítványom. Még csak tizennégy éves vagyok.

Marcella - Nem azt kérdeztem, hogy van-e jogosítványod. Azt kérdeztem?

Bálint - Nem. Nem, nem. Nem azt kérdezted. Bocsánat.

Marcella - És? A kérdésre felelj!

Bálint - Igen? Bocsánat. Nem. Sajnos nem. Nem tudok vezetni. De van egy bringám. Bárhová elviszlek. Bárhová, tényleg.

Marcella - Vicces fiú vagy. *(töpreng)* Viszont, valamire talán tudnálak használni. Bár, nem tudom, vagy-e annyira ügyes. Megbízható és ügyes.

Bálint - Igen?

Marcella - El kéne vinned egy csomagot.

Bálint - Persze, persze, máris. Hová?

Marcella - Most, meg néhányszor. Többfelé.

Bálint - *(készségesen)* Persze.

Marcella - Menni fog?

Bálint - Hogyne.

Marcella - Hát nem is tudom. Nem tudom. Ez bizalmi dolog.

Bálint - Bízatsz bennem.

Marcella - Nyugtalan vagyok miattad.

Bálint - Légy nyugodt, mindent elintézek. Bennem megbízatsz. Teljesen.

Marcella - Na nem bánom. Kapsz egy esélyt.

Bálint - Köszönöm.

Marcella - Este gyere el hozzánk. A címem ...

Bálint - *(készségesen)* Tudom a címedet.

Marcella - Tudod a címemet?

Bálint - Igen, tudom.

Marcella - Honnan tudod?

Bálint - Véletlenül. Csak úgy.

Marcella - De mégis, honnan?

Bálint - Egyszer pont láttalak, ahogy mentél haza.

Marcella - Pont láttál. Véletlenül.

Bálint - Hát igen.

Marcella - Mondd csak, ugye nem te voltál, aki összefirkálta nálunk a falat?

Bálint - Én? Hogy én?

Marcella - Mindenféle szívekkel, meg minden.

Bálint - Én?

Marcella - Valami idióta telegraffitizte a falat a házunkon.

Bálint - A hülye!

Marcella - Apám nagyon pipa.

Bálint - Teljesen igaza van.

Marcella - Én is nagyon pipa vagyok.

Bálint - Megértem. Ezt teljesen megértem.

Marcella - Szóval nem te voltál.

Bálint - Isten őrizz.

Marcella - Na jó. Akkor este.

Bálint - Igen...

Marcella - Még valami?

Bálint - Nem, nem semmi.

Marcella - Akkor este.

Bálint - Illetve...

Marcella - *(türelmetlenül)* Igen?

Bálint - Arra gondoltam, mikor visszajövök, amikor elviszem a csomagot, és visszajövök...

Marcella - Miért jönnél vissza?

Bálint - Hát utána, hogy beszéljünk.

Marcella - *(teljesen értetlenül)* Miről?

Bálint - Hát, hogy megbeszéljük a dolgokat.

Marcella - A dolgokat? A dolgokat? Milyen dolgokat?

Bálint - *(halálos kínban)* Hát, a mi dolgunkat.

Marcella - Milyen dolgunk van nekünk?

Bálint - Arra gondoltam, hogy .. hogy mikor megjövök, hogy van-e kedved, hogy volna kedved moziba menni, hogy volna-e. Arra gondoltam.

(csend)

Marcella - Erre gondoltál.

Bálint - Hát, hát erre, igen.

Marcella - Most mondd, hogy álmodom.

(csend)

Bálint - *(kínban)* Nem, nem álmodsz.

Marcella - Akkor te álmodsz.

17.

ketten, majd hárman az iskolában

Melinda - Szóval mit is szeretnél pontosan?

Lóri - Közöd?

Melinda - Én itt várok valakire.

Lóri - Majd vársz rá máskor. Nekem itt most dolgom van.

Melinda - Nem mondod. Képzeld, nekem is.

Lóri - Nem voltam elég világos? Tűnj innen.

Melinda - Hogy képzeled?

Lóri - Csak úgy, hogy fogod a tolókocsidat, és elgurulsz innét.

Melinda - Bár rohadtul semmi közöd hozzá, annyit elárulok, hogy egy tanárt várok.

Lóri - Na most fogódkodj meg, én is.

Melinda - De nekem mondta, hogy mindjárt jön.

Lóri - Nekem is mondta. Mondjuk nem ő, de tudom, hogy jön.

Melinda - De én nem iskolai ügyben keresem.

Lóri - Én se. Én iskolai ügyben még életemben nem kerestem tanárt.

Melinda - Én üzleti ügyben keresem. Úgyhogy tényleg zavarasz. Meg van vele beszélve.

Lóri - Én is üzleti ügyben keresem.

Melinda - Te kire vársz itt, pontosan?

Lóri - Na ide figyelj, eddig nagyon türelmes voltam itt veled, de nincs időm. Tűnés.

Melinda - Mondtam már, hogy nem megyek. Az informatikatanárra várok, meg van beszélve.

Lóri - Most nincs is nyitva a számítógépterem.

Melinda - Tőlem itt maradhatsz, de én négy szemközt akarok vele beszélni.

Lóri - Én különben se órá várok.

Melinda - Ez az ő szobája.

Lóri - Na fogadjunk, hogy nem. Ez a matematikatanár szobája.

Melinda - A matematikatanár meg az informatikatanár, az ugyanaz. Két szakja van.

Lóri - Komolyan?

Melinda - És te miért vársz rá?

Lóri - Már mindegy. Majd jövök legközelebb.

Melinda - Üzensz neki valamit?

Lóri - Már itt se vagyok.

Melinda - Segíts oda feltolni a kocsimat. Onnan jobban belátok a kanyarba.

Lóri - Ez a rohadt lépcső, mi?

Melinda - És mit akarsz a tanárnőtől? Titok?

Lóri - Á, nem. Csak nem annyira érdekes. Kidolgoztam egy képletet. Azt akarom megmutatni.

Melinda - Jó duma. Biztos bukásra állsz, és nyavalyogni jöttél.

Lóri - Bukásra állok, de nem nyavalyogni jöttem. Meglepődnél, ha tudnád, miért jöttem.

Martina *(be) - (Lórihoz)* Lefújva. Hazament. Láttam kimenni. *(Melindához)* Te mit keresel itt?

Melinda - Nem az a kérdés, hogy én mit keresek itt, hanem hogy te mit keresel itt.

Martina - De az a kérdés, pont az, hogy mit keresel itt. A tanításnak rég vége.

Melinda - Én szerverügyben várok, meg akarom buherálni az egyik itteni gépet. Webáruház, emlékszel?

Martina - És te, mit beszélgetsz az én húgommal?

Lóri - Nem tudtam, hogy testvérek vagytok. Ez komoly?

Martina - Nem válaszoltál.

Lóri - Feltoltam a húgodat ezen az emelkedőn.

Melinda - Ne aggódj már! Nem vagy az anyám!

Martina - Te csak különben ne tologasd az én húgomat.

Lóri - Már mért ne, akkor itt öregszik meg lenn. Nem ártottam vele. Nem csináltam semmi rosszat.

Martina - De te nyomulsz nála. Pedig ő még gyerek.

Melinda - Ez hihetetlen. Ezt tegnap nem mondtad, amikor a fizikát magyaráztam.

Martina - Más a fizika, más az élet. *(Lóránthoz)* Szóval tűnés a húgomról.

Lóri - Én csak a kocsiját toltam, semmi érzélem.

Martina - Láttalak. Te tiszta érzelemből toltad. Úgyhogy ennyi.

Melinda - Nem hiszem el, hogy ilyen hülye vagy!

Lóri - Jobb, ha elmegyek.

Martina - Szerintem is.

(Lóránt el.)

Melinda - Most mit égetsz? Kopj le rólam.

Martina - Hagyd ezt abba. Kellesz nekünk. Most.

Melinda - Nem érdekel.

Martina - Deríts ki egy számot. Egy titkos telefonszámot. Már hogy az előfizetőt.

Melinda - Ne anyáskodj rajtam. Világos?

Martina - Ki tudod deríteni?

Melinda - Kopj le rólam, utoljára mondom. Nem kell megvédened.

Martina - De pont ez tetszik, ez a fiú? Ez egy izomagyú hülye. Ezt csak a jégkorong érdekli. Csak a forma egy érdekli. Nem érdekli semmi. Különben annyi nője van, mint a szemét. A kis bicebócák meg végképp nem érdeklik. Most mit sírsz? Megőrülök a sírásodtól. Én csak egy csalódástól akartalak megkímélni. Hálásnak kéne lenned nekem, hálásnak, érted?

18.

ketten

Marcella - Nem vagyok valami jól az utóbbi időben.

Martina - Vedd be ezt, ettől nagyon jól leszel.

Marcella - Ma már vettem be kettőt. El kéne mennem a sulidokihoz, írjon fel valamit.

Martina - Ugyan már! Nincs neked semmi bajod!

Marcella - Hát nem tudom.

Martina - Milyen vékony vagy, egészen vékony és sovány. Klasszul nézel ki. Bárcsak én is ilyen jól néznék ki!

Marcella - Kösz.

Martina - Én is sovány vagyok, de nem eléggé. Jobban nézek ki, mint bármikor, az igaz. Pedig nem is hányok, szinte soha.

Marcella - Én is kevesebbet, mint régen.

Martina - Mennyi pénzünk van?

Marcella - Jól állunk.

Martina - Pontosan?

Marcella - Pontosan nem tudom. Mióta nem járok soppingolni, nem követem igazán, valahogy nem igazán. Abban a szatyorban van az ágyam alatt, ha kell, vegyél ki, mikor nálunk vagy.

Martina - Szatyor? Milyen szatyor?

Marcella - Egy Nina Ricci-s szatyor. Egy nagy nyuszt raktam elé, hogy ne lássa senki, egy nagy rózsaszín plüssnyuszt. Vedd el, és látod majd. Piros masni van rajta. Már-mint a nyusztin.

Martina - Mikorra kell hazaérned?

Marcella - Nem emlékszem, mit mondtam otthon.

Martina - Melyik gyógyszertárba megyünk legközelebb?

Marcella - Nem tudom. Csak el ne felejtsem azt is kiváltani, amit a sulidoki felír. Biztos felír valamit, amitől jól leszek.

Martina - Suli?

Marcella - Nem annyira érdekel, mint régen.

Martina - Engem se.

Marcella - Voltaképpen egyáltalán nem érdekel.

Martina - Engem se, érdekes. Régen mennyit paráztam!

Marcella - Fizetek azért, hogy valaki írja meg a leckéimet.

Martina - Ez jó, ez király! Nagy ötlet!

Marcella - Azért érdekes, mert régen én írtam mindenki leckéjét.

Martina - Én egyáltalán nem írok leckét, soha.

Marcella - Anyádékat nem zavarja, hogy beírnak?

Martina - Nem.

Marcella - Enyémeiket igen.

Martina - De jó neked. Azt hiszem, jó.

Marcella - Szédülök.

Martina - Hányini akarsz? Itt?

19.

ketten az iskolában

Lóri - Honnan tudtad meg a számomat?

Melinda - Én informatikai zseni vagyok.

Lóri - Huh. Meg nagyon szerény is vagy. Egy ilyen szerény ibolya.

Melinda - Szóval, áll a biznisz?

Lóri - Megírod a matek dolgozataimat, értem. Ami még hátra van az iskolából, mindet, minden évben?

Melinda - Jól hallottad.

Lóri - És hogy juttatod el hozzám? Benn ülök egy teremben, és annyi. Tehetetlen vagy.

Melinda - Technika. Fülhallgatón. A füledben lesz egy picit hallgató, a többi az én dolgom.

Lóri - Jó. Értem. Cserébe?

Melinda - A rendelkezésemre állsz. Hozol-viszel. A lépcsőkön.

Lóri - Ami még hátra van az iskolából, mindig?

Melinda - Igen.

Lóri - Minden évben?

Melinda - Igen.

Lóri - Végül is...

Melinda - Igen?

Lóri - Nem bánom. Áll az alku.

Melinda - Most mindjárt kezdheted. Föl akarok menni ezen a lépcsőn. A könyvtárba.

Lóri - Nehéz a kocsid.

Melinda - Nem is úgy gondoltam.

Lóri - Hát hogy?

Melinda - Ölben. Vigyél fel ölben.

Lóri - *(óvatosan kiveszi a kocsiból)* Mivel mostál haját?

Melinda - Már miért?

Lóri - Csak. Semmi különös.

Melinda - De miért?

Lóri - Csak mert jó illata van a hajadnak.

Melinda - Te csak vigyél. Elbírsz?

Lóri - Hülye vagy?

20.

ketten Marcellánál

Bálint - Bocsánat. Bocsánat, hogy csak így bejöttem. Nyitva volt. Minden nyitva volt.

Marcella - Mit akarsz?

Bálint - Én vagyok, csak én. Aludtál?

Marcella - Elfelejttem bezárni mostanában. Ha anyám, itt van, ő bezárja. Vagy apám, de ő csak éjszaka jár. Mikor anyám alszik, apám van ébren, mikor apám alszik, anyám virraszt, csak én, én nem alszom soha. Normálisan csak hűtőmágneseikkel üzennek egymásnak, de most, a válságomnak hála, szóba állnak, és ez jó, ez győzelem. És ez abban áll, hogy ha összefutnak, zeng a ház.

Bálint - Most is alszol. Rosszkor jöttem.

Marcella - Apám egészségügyi vállalkozást vezet, tudtad? Implantátumok, vagy tudom én? És én mondom, hogy drága apa, én is egészségügyi vállalkozást vezetek, és hát jól megy neki, vagyis jól megy nekünk, vagyis hát gazdagok vagyunk. És az anyám fél, még kimenni is fél. Lövésem sincs, mit tegyek vele, olyan, mint egy gyerek. Mindenféle arcok vannak a környéken. Ezt mondja ő.

Bálint - Igen, értem.

Marcella - De ezek az én barátaim. Anya, ne félj a barátaimtól. Anyám sír, és mindenfélét beszedsz, jól legyen, hogy foglalkozni tudjon velem. Vetélkedünk, hogy melyikünk érzi magát rosszabbul. Apám kiabál anyámmal, hogy nem jó anya, anyám meg csak sír, és sír, és sír, és sír, és azt mondja, hogy egyedül tartja a frontot, és ettől megőrülök, mert én nem is érek annyit, amennyi baj van velem. Mit akartam mondani?

Bálint - Nem, nem, én akartam, hogy kell-e vinni valamit, valamit valahová.

Marcella - Én hívtalak? Ezért hívtalak?

Bálint - Nem, nem, csak ilyenkor szoktam. Tudod.

Marcella - Nincs több küldemény. Menj el.

Bálint - Tessék?

Marcella - És ne gyere vissza. Ne gyere.

Bálint - Hogyan?

Marcella - Jól értetted. Most pedig alszom. Az alvás a nap fénypontja.

Bálint - De hát ... Semmit nem értek.

Marcella - Álmos vagyok.

Bálint - És, és a tartozásom?

Marcella - A Martina, kérdezd a Martinát. Ezzel én már nem foglalkozom.

Bálint - Én nem akarok a Martinával beszélni. Vele újabban nem lehet beszélni.

Marcella - A Martina... hát igen, a Martina, tőle még az anyja is fél. Menj el végre.

Bálint - Eddig mindig megmondtad, hogy mi legyen. *(tanácstalanul)* Ezzel a mackóval alszol? Vagy mi ez? Egy nyúl, alighanem, egy nyúl. Csak nincs füle.

Marcella - A Martina meg az anyja, az anyja... takarít, valami gyárban takarít, vagy portás, vagy tudom én, ismered? A legnagyobb álma, hogy a lányai titkárnőképzőbe járjanak. Gyűlöli őket, mert az egyik lánya buta és csúnya, mint egy béka, a másik meg nyomorék, és egyik se lesz más, csak portás egy gyárban, az apjuk meg mindig lelép, mindig új nője van. Hát engem legalább sose ütött meg senki, sose bántott senki, az én életem olyan volt, mintha álmodtam volna az egészet. Én öngyilkos lennék, ha az én anyám lenne ilyen. És a Martina... ideges mostanában. Én félnék, ha az anyja volnék.

Bálint - Akkor tényleg vége? És ő, a Martina, tovább csinálja a webáruházat?

Marcella - Ez az ő dolga, az övé egyedül. Hagyj aludni. Hagyjatok végre.

(Bálint soká nézi az alvó lányt)

21.

lakásban

Martina - Az volt a feladatod, hogy deríts ki egy számot, egy telefonszámot. Erre is képtelen vagy?

Melinda - Titkos.

Martina - Na most hova szarjak. Képzeld, hogy tudtam, hogy titkos. Pont ezért kaptad ezt a feladatot, zsenikém.

Melinda - De ez nagyon titkos.

Martina - De egy nagyon hülye vagy te. Erre is képtelen vagy, mi?

Melinda - Ilyennel még nem találkoztam. Amúgy rutin, de ez nem ment. Milyen szám ez?

Martina - Te dolgozol? Nem a te dolgod. Te azzal foglalkozzál, amivel én mondom, hogy foglalkozzál.

Melinda - Ezek a fenyegetőzősök?

Martina - Ehhez te még kicsi vagy. Mutasd az elszámolást.

Melinda - Anya hol van?

Martina - Éjszaka jön.

Melinda - Hol van? Azt mondta, beszél veled.

Martina - Mit akar tőlem? Különben meg ne akarjon semmit.

Melinda - Két napja nem voltál suliban.

Martina - És?

Melinda - Anya ki van akadva.

Martina - És?

Melinda - Azt mondta, beszél veled. Azt mondta, rendetlenséget hagysz magad után. Nem pakolsz el. Azt mondta, a mi otthonunk nem ilyen.

Martina - Otthon, édes otthon.

Melinda - A suliban is ki vannak akadva.

Martina - Azt meg ki nem szarja le.

Melinda - Marcella jár suliba?

Martina - Rosszul van, nincs jól. Érted? Akadj már le a témáról. Majd kap aszpirint a sulidokitól, és jól lesz. Mutasd az elszámolást.

Melinda - Nesze.

Martina - Mi az hogy nesze? Mi az hogy nesze? Te velem így nem beszélsz. Értem?

Melinda - Itt van.

Martina - Ez az elszámolás? Ez?

Melinda - Ez. Mi kéne még? Kiadás - bevétel. Nem vagyok könyvelő.

Martina - Ez egy rohadt sajtupapír.

Melinda - Ez a kedvenc füzetem, abból tépem ki a lapokat, mit károgsz? Rohadtul a legkedvencebb füzetem!

Martina - Mi ez, Barbi? Te egy Barbis füzetbe írod az elszámolást?

Melinda - A printer pont beveszi a méretet, mit akarsz? Nem hagyhatom itt a gépen, nem így van? Egy darabig itt hagytam, levédtem, meg minden. Azóta, hogy az a két figura kérdezgette, hogy melyik iskolába járok, meg ismerlek-e téged, semmit nem hagyok a gépen, semmit. És Ariel hercegnő különben.

Martina - Mi Ariel hercegnő?

Melinda - A füzetben. Ariel, nem Barbi.

Martina - Váltás gépet, ki zseni.

Melinda - A város összes netkávészóját használtam már. Az iskola összes gépét.

Martina - És azt nyomon lehet követni?

Melinda - De hülye vagy te! Nem hiszem el.

Martina - Ezt az elszámolást nem fogadom el.

Melinda - Leszarom, mit fogadsz el, mit se. Egyébként is abba akarom hagyni az egészet.

Martina - Megmondtam már világosan, kis csimpánz, hogy te így velem nem beszélhetsz. És abba fogjuk hagyni, de hogy mikor, azt én mondom meg.

Melinda - Ki vagy te, hogy itt parancsolgatsz? Ki hülye vagy te! Kopj le rólam.

Martina - Olyan zombi vagy, hogy még egy telefonszámot se tudsz kideríteni. Olyan kretén vagy.

Melinda - Mert nem megy, érted? Nem megy! Képtelenség!

Martina - Nem új láb kéne neked, hanem új agy.

Melinda - Hülye, hülye!

Martina - Nyomorék! Kis papa kedvence!

Melinda - Anyát akarom.

Martina - Azt fogod csinálni, amit mondok.

Melinda - Álmodban.

Martina - Látom, rá vagy mozdulva a Lórántra. Hát nem hittem volna, ha nem látom, komolyan! A nap vicce! A kis kripli mozgolódik!

Melinda - Egyáltalán nem mozdultam rá! Egyáltalán nem!

Martina - Álmodik a nyomor, mi?

Melinda - Te meg olyan ronda vagy, hogy senkinek se kellenél, senkinek! Festheted magadat, ahogy akarod!

Martina - Kuss, pofa be!

Melinda - Úgy hívnak, hogy halálfej. Így hívnak a hátad mögött.

Martina - Dugulj el.

Melinda - Meg téged. Ne rázd a kocsimat!

Martina - Félsz, hogy kiesel, mi?

Melinda - Ne csináld!

Martina - Be vagy szarva, mi? *(Kiborítja a lányt a tolókocsiból.)* Na, most próbálkozzál.

Melinda - Te hülye, ez fáj!

Martina - Kripli!

Melinda - Add vissza a kocsimat.

Martina - Gyere érte!

Melinda - Add vissza!

Martina - Fuss ide érte. Felveszlek a telefonomra, és felraklak a Youtube-ra. Egy hernyó kalandjai, avagy a csúszómászók élete.

Melinda - Rohadék.

Martina - Csak négy lépcsőfok, mit parázol? Vágj neki! Ezek az élet igazi kihívásai, igaz?

Melinda *(sír, nem mozdul)*

Martina - Nesze, itt a rohadt kocsid.

Melinda - *(bemászik a kocsiba)*

Martina - Szóval halálfej.

Melinda - Csak egyszer hallottam.

Martina - Le van szarva.

Melinda - Mi van veled? Martina, Martina, hallasz?

Martina - Semmi.

Melinda - De mi van veled?

Martina - Hányingerem van. Újabban mindig hányingerem van.

Melinda - Hívjak valakit? Felhívom anyát. Borzalmasan nézel ki.

Martina - Kussolj már!

Melinda - Tinácska, Tinácska! Úristen!

Martina - Megöllek, ha felhívod anyát, megöllek, ha bárkit idehívsz. Senki se láthat így.

Melinda - Valaki! Fel tudsz kelni? Nehéz vagy, nem tudlak...!

Martina - Hol vannak a sminkjeim? Smink ... smink kérdése az egész. Nézz ki jól, nézz ki jól, és nyert ügyed van.

Melinda - Martina, Tinácska, kelj fel. Hallasz, hallasz egyáltalán?

Martina - Rosszul vagyok. Bassza meg. Istenem, de rossz.

22.

Marcella egyedül, levelet ír

Marcella - Kedves doktor úr. Nem, nem kedves: tisztelt. Törlés. Az a bajom, hogy, hát a fiúkkal van bajom. Egynek se tetszem. Nem kellek senkinek. Ez így durva. Úgy tűnik, mostanában nem kellek senkinek. Úgy tűnik mostanában, hogy nem annyira nagyon kellek senkinek. Egyfolytában fogyok pedig, de mondjuk még nem vagyok elég szép. Ezen még van mit javítani. Gyakran gondolok erre, meg a szép feladatokra és nagyszerű kihívásra, amit az érettségi, meg a főiskolai tanulmányaim fognak jelenteni. Ez a jövőről szól, és sok felelősség, és sok örömet jelent az életben nekem.

Ezt muszáj beleírni, hogy megértse a seggfej, hogy az iskola nem téma.

Persze, kislány, tanuljon sokat, ne féljen az érettségítől.

Anyám, nem hiszem el, hogy egy ilyen ciki lapba írok. De hát kinek írok? Apa, anya. Egy levél, mágnessel a hűtőre fogva. Szóval, hogy hát mocskosul egyedül vagyok. Mocskosul törölve. Összeviszsa álmodom. Iszonyú álmaim vannak. Arra ébredek hajnalban, hogy kiesik a szívem. Ráz a hideg, izzadok. A lábam letépve, a karom letépve. Látom verni a szívem. Szörnyek szaladnak felém, zuhanok, a mennyezet vérzik, rám zuhan, a falakból karok nyúlnak, a tenyerükben szemek. Magammal beszélek, szemben ülök magammal, patkányarcom van, nevetek.

Bocsánat, doktor úr, ha hányni találtam volna. Halottakat látok, és tegnap jártam a pokolban. Zárom soraim, adjon tanácsot.

Ez nem én vagyok.

23.

egyedül, majd ketten

Melinda - *(telefonál)* Halló, ki maga? Ha nem mondja meg a nevét, lerakom. Nem, nem tudok semmiféle webáruházról, nem. Ezen a számon? Kizárt. Nem, nem hiszem. Én legalábbis nem hallottam róla.

Ő a nővérem, igen, mit akar tőle? Beteg, most nagyon beteg. Igen, mondom, hogy beteg, nem kamuzok, bárcsak kamu lenne. Kórházban van, ok? Nem, nem szórák. Szerintem maga szórák. Higgye el, téved. Ez egy tévedés. Itt ilyen nem volt. Felejtse el ezt a számot. Hallja? Hanyagolja ezt a számot. *(leteszi)*

Nagy paraszt.

Lóri - *(be)* Megyünk végre?

Melinda - De nem maradhatok soká. Apám pattog. Tudod, milyen. Pattog, pedig nem is lakik velünk, telefonon ellenőriz, az új nője síkideg, hogy minket hívogat.

Lóri - Örülj neki, hogy pattog. Akármilyen, mégis csak van apád. Nekem nincs.

Melinda - De, neked is van, csak nincs itthon. Nem azt mondtad, hogy Németországban dolgozik?

Lóri - Angliában. Azt mondtam, egy pizzériában dolgozik Angliában. Remélem, megőrül a függő beszédűtől. Befejezted végre? Úgy szeretném egyszer kikapcsolva látni ezt a gépet.

Melinda - Most, most befejeztem. Tessék, mehetünk. *(kikapcsolja)*

Ja, és most, most megengedem, hogy megcsókolj. Most.

VÉGE